

UZASADNIENIE

Na podstawie całokształtu ujawnionego w toku rozprawy materiału dowodowego, Sąd ustalił następujący stan faktyczny:

Dnia 22 maja 2015 roku w N. przy ul. (...) przy sklepie (...) oskarżony J. Z. spotkał znanego mu z widzenia chłopaka o imieniu Z. i zgadali się, że ukradną rzeczy z (...). Tym znanym oskarżonemu z widzenia chłopakiem okazał się mężczyzna o personaliach Z. L. (1). Oskarżony J. Z. został na zewnątrz (...), a Z. L. (2) wszedł z wózkiem do sklepu (...). Oskarżony J. Z. i Z. L. (2) byli w kontakcie telefonicznym. Z. L. (2) w sklepie włożył do wózka różne artykuły spożywcze, wyroby alkoholowe i inne produkty o łącznej wartości 832,72 zł. Po załadowaniu wózka produktami Z. L. (2) skontaktował się z oskarżonym telefonicznie i zbliżył się do drzwi przeznaczonych do wchodzenia do sklepu. Oskarżony J. Z. wchodząc do sklepu spowodował otwarcie drzwi wejściowych, a Z. L. (2) w tym samym czasie wyszedł ze sklepu tymi drzwiami wraz z załadowanym w wózku towarami z (...), nie dokonując zapłaty za te produkty. Następnie Z. L. (2) udał się na parking, gdzie był zaparkowany samochód oskarżonego J. Z. i do otwartego bagażnika zaczął wkładać produkty z kradzieży.

Pracownik ochrony J. P. zauważył moment jak Z. L. (2) stał przy drzwiach wejściowych do sklepu i moment jak rozmawiał przez telefon i z drugiej strony zauważył wchodzącego do sklepu oskarżonego również rozmawiającego przez telefon i skojarzył, że ci mężczyźni prawdopodobnie są w zмовie. J. P. pobiegł na zaplecze i obejrzał nagranie z monitoringu co go upewniło, że dokonano kradzieży. Następnie wybiegł ze sklepu tylnymi drzwiami i na parkingu zobaczył jak mężczyzna, który wyszedł ze sklepu tj. Z. L. (2) wypakuje rzeczy z wózka do bagażnika samochodu zaparkowanego na parkingu marki M. nr rej. (...). Następnie podbiegł do tego mężczyzny i złapał za wózek z towarem i nakazał się zatrzymać się Z. L. (2), jednak ten od razu zaczął uciekać w kierunku ulic (...). Pracownik ochrony J. P. został przy towarze i oczekiwał na wcześniej zawiadomioną policję. J. P. wózek z towarem przekazał kierownicze sklepu, a w międzyczasie do samochodu, do którego Z. L. (2) przepakowywał towar podszedł J. Z., którego J. P. wcześniej widział przy drzwiach wchodzących do (...), przez które uciekł z towarem Z. L. (2). J. P. zapytał J. Z. o towar znajdujący się w bagażniku samochodu, po czym oskarżony oświadczył, iż nie wie skąd ten towar się wziął w bagażniku jego samochodu.

Następnie Policja zatrzymała oskarżonego J. Z. i zabezpieczyła towar znajdujący się w bagażniku samochodu. Zabezpieczony towar następnie został zwrócony przez Policję do sklepu (...).

W wyniku przeprowadzonego postępowania J. Z. i Z. L. (2) przedstawiono zarzut tj. że: w dniu 22 maja 2015 roku w N. przy ul. (...), działając wspólnie i w porozumieniu dokonali zaboru w celu przywłaszczenia, ze sklepu (...), artykułów spożywczych, wyrobów alkoholowych i innych produktów o łącznej wartości 832,72 zł na szkodę (...) S.A., przy czym czyn ten popełnili w ciągu pięciu lat po odbyciu powyżej 6 miesięcy kary pozbawienia wolności, za którą byli skazani za podobne przestępstwo umyślne tj. z art. 278 § 1 kk w zw. z art. 64 § 1 kk.

Wobec oskarżonego Z. L. (2), który przyznał się do zarzucanego mu czynu, w sprawie o sygn. II K (...) w dniu 18 września 2015 r. w uwzględnieniu jego wniosku złożonego w trybie art. 335 § 1 kk wydano wyrok (wyrok uprawomocnił się dnia 2 października 2015 r.). Z uwagi na okoliczności utrudniające łączne rozpoznanie sprawy Sąd postanowił w dniu 18 września 2015 r. wyłączyć i odrębnie rozpoznać sprawę oskarżonego J. Z. i nadano nową sygnaturę II K (...).

Oskarżony J. Z. ma 34 lata, jest żonaty, ma jedno dziecko. Posiada wykształcenie zawodowe, z zawodu rolnik. Prowadzi gospodarstwo rolne i osiąga dochód 1.000 zł netto. Wielokrotnie karany za przestępstwa przeciwko mieniu, w tym również za przestępstwo z art. 278 § 1 kk.

Powyższy stan faktyczny Sąd ustalił na podstawie: wyjaśnień oskarżonego J. Z. (k. 28-29 z akt sprawy II K (...)), wyjaśnień złożonych przez podejrzanego Z. L. (2) (k. 74-75 z akt sprawy II K (...)), zeznań świadka J. P. (k. 12-14 z akt sprawy II K (...), k. 34-35 z akt sprawy II K (...)), zeznań świadka M. K. (k. 3-4 z akt sprawy II K (...), k. 34 z akt sprawy II K (...), a ponadto dokumentów: spisu towarów (k. 7-11 z akt sprawy II K (...) (...)), protokołów

ogłędzin (k. 16-17, 37-38, 82-83 z akt sprawy II K (...) (...)), protokołów przeszukania (k. 24-25 z akt sprawy II K (...) (...)), płyty DVD (k. 44 z akt sprawy II K (...) (...)), materiału poglądowego (k. 45-48, 50, 86-93 z akt sprawy II K (...) (...)), protokołu okazania wizerunku (k. 51-52 z akt sprawy II K (...)), spisu połączeń (k. 61-66 z akt sprawy II K (...)), obliczenia kary (k. 73 z akt sprawy II K (...)), karty karnej (k. 95-96 z akt sprawy II K (...) oraz z k. 26 z akt sprawy II K (...)).

Oskarżony J. Z. w postępowaniu przygotowawczy przyznał się do popełnienia zarzucanego mu czynu z art. 278 § 1 kk w zw. z art. 64 § 1 kk i złożył wyjaśnienia. Oskarżony wyjaśnił, iż dnia 22 maja 2015 roku spotkał przy sklepie (...) w N. znanego mu z widzenia chłopaka o imieniu Z., nie pamiętał nazwiska i ksywki tej osoby. Wyjaśnił, iż po zatrzymaniu słyszał jak ktoś wymienił to nazwisko w obecności policjanta, który sobie je zanotował. Oskarżony wyjaśnił, iż przy sklepie zgadali się, że ukradną rzeczy z (...). Oskarżony podał, iż on został na zewnątrz, a chłopak poszedł do środka. Oskarżony wyjaśnił, iż byli w kontakcie telefonicznym i gdy on dał mu sygnał, że już wszystko zapakowane, to oskarżony podszedł od zewnątrz do drzwi i spowodował, że się otworzyły. Wtedy to wózkiem kolega wyjechał i pojechał do samochodu oskarżonego marki M., koloru czarnego, numerów rejestracyjnych nie pamiętał, żeby przepakować rzeczy, które z tej kradzieży oskarżony miał dostać tj. kufer jego samochodu, a właściwie samochodu żony oskarżonego zostawił specjalnie otwarty. Oskarżony wyjaśnił, iż po pewnym czasie poszedł do samochodu, a Z. przy nim nie było. Wtedy to jakiś mężczyzna po cywilnemu kazał oskarżonemu zaczekać żeby wyjaśnić sprawę. Oskarżony wyjaśnił, iż czekał na miejscu aż przyjechali policjanci mundurowi. Policjanci w kufrze samochodu znaleźli rzeczy z (...), a oskarżonego zatrzymano. Oskarżony wyjaśnił, iż nie wie, co od tego czasu działo się ze Z.. Wyjaśnił, iż nie wie, gdzie on mieszka i przebywa, nie pamiętał też numeru telefonu Z. oraz, że swój telefon, z którego kontaktował się ze Z. zostawił w samochodzie, który odebrała żona. Oskarżony pouczonej o treści art. 335 kpk oświadczył, że chciałby aby została zastosowana wskazana procedura, jednak nie godzi się na zaproponowaną przez prokuratora karę pięciu miesięcy pozbawienia wolności oraz, że chciałby się dobrowolnie poddać karze ale w postaci kary pozbawienia wolności w zawieszeniu, w połączeniu z grzywną.

Oskarżony J. Z. na rozprawie w dniu 25 lutego 2016 r. nie był obecny, wezwanie awizowane prawidłowo – uznano za doręczone.

Sąd zważył, co następuje:

W świetle całokształtu materiału dowodowego zgromadzonego i ujawnionego w niniejszej sprawie wina oskarżonego J. Z. i okoliczności popełnienia zarzucanego mu czynu nie budzą żadnych wątpliwości.

Przechodząc do oceny zebranego w sprawie materiału dowodowego, a w szczególności do oceny wyjaśnień oskarżonego J. Z. (k. 28-29 z akt sprawy II K (...)) należy wskazać, że te wyjaśnienia praktycznie w całości zasługują na wiarygodność. Oskarżony przyznał ani w postępowaniu przygotowawczym do popełnienia zarzucanego mu czynu. Nawet chciał dobrowolnie poddać się karze, ale nie wyraził zgody na karę proponowaną przez prokuratora 5 miesięcy pozbawienia wolności, a chciał poddać się karze z warunkowym jej zawieszeniem oraz orzeczeniem dodatkowo grzywny. Oskarżony nie złożył wyjaśnień przed Sądem, nie odebrał wezwania, wezwanie awizowane prawidłowo – uznano za doręczone.

Sąd obdarzył walorem wiarygodności wyjaśnienia Z. L. (2) złożone do protokołu przesłuchania podejrzanego (k. 74-75 z akt sprawy II K (...)). Wyjaśnienia te korespondują z wyjaśnieniami oskarżonego J. Z. oraz znajdują potwierdzenie w zgromadzonym materiale dowodowym.

W ocenie Sądu zeznania świadka J. P. (k. 12-14 z akt sprawy II K (...), k. 34-35 z akt sprawy II K (...)) są spójne, logiczne i konsekwentne i zeznania te korespondują również z wyjaśnieniami oskarżonego J. Z. oraz znajdują potwierdzenie w zgromadzonym materiale dowodowym dlatego też Sąd obdarzył je walorem wiarygodności.

Sąd również obdarzył wiarygodnością zeznania świadka M. K. (k. 3-4 z akt sprawy II K (...), k. 34 z akt sprawy II K (...)), co prawda świadek nie była naocznym świadkiem kradzieży, Poznała okoliczności kradzieży z relacji pracownika ochrony, ale potwierdziła, że takie zdarzenie miało miejsce i to ona zawiadamiła policję.

Dowody pozaosobowe ujawnione bez odczytywania i zaliczone w poczet materiału dowodowego Sąd obdarzył wiarą, gdyż zostały zgromadzone zgodnie z obowiązującymi zasadami procesowymi, a żadna ze stron ich nie negowała.

Sąd dokonał następującej oceny prawnej czynów oskarżonego:

Uwzględniając zebrany w sprawie materiał dowodowy stwierdzić należy, iż obdarzone przez Sąd wiarą dowody wiążą się w logiczną całość i stanowią wystarczającą podstawę do uznania, iż okoliczności popełnienia przez oskarżonego J. Z. przypisanego mu czynu i jego wina nie budzą wątpliwości. Oskarżony swoim zachowaniem wyczerpał przedmiotowe jak i podmiotowe znamiona przypisanego mu czynu. W niniejszej sprawie występują wszystkie przesłanki pozwalające przypisać oskarżonemu winę, a jednocześnie nie występuje żadna z okoliczności ją wyłączających. Oskarżony jest osobą pełnoletnią, miał pełną zdolność rozpoznawania znaczenia czynu i kierowania swoim postępowaniem.

Sąd uznał zatem, że wina oskarżonego nie budzi wątpliwości, a swoim zachowaniem wyczerpał on dyspozycję art. 286 § 1 k.k w zw. z art. 64 § 1 kk.

Przestępstwo kradzieży, ujęte w art. 278 § 1 kk polega na dokonaniu przez sprawcę, działającego w zamiarze bezpośrednim, ukierunkowanym na pozbawienie właściciela władztwa nad rzeczą i uczynienia z tej rzeczy swojej własności lub postępowanie z rzeczą jak z własną w inny sposób, zaboru cudzej rzeczy ruchomej.

Art. 64 § 1 kk (powrót do przestępstwa) dot. „recydywy specjalnej podstawowej” – jeżeli sprawca skazany za przestępstwo umyślne na karę pozbawienia wolności popełnia w ciągu 5 lat po odbyciu co najmniej 6 miesięcy kary umyślne przestępstwo podobne do przestępstwa, za które był już skazany, sąd może wymierzyć karę przewidzianą za przypisane sprawcy przestępstwo w wysokości do górnej granicy ustawowego zagrożenia zwiększonego o połowę.

W świetle powyższego stwierdzić należy, iż Prokurator w pełni zasadnie zarzucił oskarżonemu J. Z. popełnienie w dniu 22 maja 2015 r. czynu z art. 278 § 1 kk w zw. z art. 64 § 1 kk.

J. Z. i Z. L. (2) oskarżono o to że: w dniu 22 maja 2015 roku w N. przy ul. (...), działając wspólnie i w porozumieniu dokonali zaboru w celu przywłaszczenia, ze sklepu (...), artykułów spożywczych, wyrobów alkoholowych i innych produktów o łącznej wartości 832, 72 zł na szkodę (...) S.A., przy czym czyn ten popełnili w ciągu pięciu lat po odbyciu powyżej 6 miesięcy kary pozbawienia wolności, na którą byli skazani za podobne przestępstwo umyślne tj. z art. 278 § 1 kk w zw. z art. 64 § 1 kk.

Sprawcy J. Z. i Z. L. (2) działali w ramach ustalonego podziału ról, gdzie J. Z. kontaktując się telefonicznie ze Z. L. (2) umożliwił mu wyjście ze sklepu (...) przez drzwi przeznaczone do wchodzenia do sklepu wraz z wózkiem zapakowanym towarami bez uiszczenia należności za artykuły, gdzie następnie mieli się podzielić artykułami.

Z uwagi na to, iż wobec Z. L. (2), który przyznał się do zarzucanego mu czynu, w sprawie o sygn. II K (...) w dniu 18 września 2015 r. w uwzględnieniu jego wniosku złożonego w trybie art. 335 § 1 kk wydano wyrok Sąd dokonał zmiany opisu czynu zarzucanego aktem oskarżenia oskarżonemu J. Z.. W ramach zarzucanego czynu uznano oskarżonego winnego tego, że w dniu 22 maja 2015 roku w N. przy ul. (...), działając wspólnie i w porozumieniu ze Z. L. (2) dokonał zaboru w celu przywłaszczenia, ze sklepu (...), artykułów spożywczych, wyrobów alkoholowych i innych produktów o łącznej wartości 832, 72 zł na szkodę (...) S.A., przy czym czynu tego dopuścił się w okresie pięciu lat po odbyciu kary co najmniej 6 miesięcy pozbawienia wolności orzeczonej wobec niego za umyślne przestępstwo podobne, tj. popełnienia występku z art. 278 § 1 kk w zw. z art. 64 § 1 kk.

Oskarżony działał w warunkach powrotu do przestępstwa recydywy zgodnie z treścią art. 64 § 1 kk, bowiem odbywał karę od 4 listopada 2010 r. do 11 marca 2013 r. (ponad 6 miesięcy) pozbawienia wolności orzeczoną wyrokiem łącznym

w sprawie II K (...) przez Sąd Okręgowy w (...). Gdzie łącznie podległ między innymi wyrok w sprawie II K (...) orzeczony przez Sąd Rejonowy w N. (...) za czyn z art. 278 § 1 kk.

Przechodząc zaś do kwestii wymiaru kary Sąd kierował się dyrektywami wymiaru kary wskazanymi w treści art. 53 kk, mając w szczególności na uwadze motywację i sposób zachowania się sprawcy, rodzaj i rozmiar ujemnych następstw przestępstwa, stopień społecznej szkodliwości czynu, właściwości i warunki osobiste sprawcy, sposób życia przed popełnieniem przestępstwa i zachowanie się po jego popełnieniu, a zwłaszcza staranie o naprawienie szkody lub zadośćuczynienie w innej formie społecznemu poczuciu sprawiedliwości, dostosowanie dolegliwości kary do stopnia winy, cele zapobiegawcze i wychowawcze, które ma osiągnąć w stosunku do skazanego, a także potrzeby w zakresie kształtowania świadomości prawnej społeczeństwa. Dyrektywy te dzieli się na okoliczności obciążające i okoliczności łagodzące. Do okoliczności łagodzących Sąd zaliczył to, że oskarżony nie utrudniał postępowania karnego, przyznał się do zarzucanego mu czynu. Do okoliczności obciążających Sąd zaliczył, że oskarżony jest osobą karaną, w tym za czyn z art. 278 § 1 kk.

Sąd wymierzając oskarżonemu karę 4 miesięcy pozbawienia wolności miał na względzie okoliczność obciążającą, którą jest uprzednia karalność. Zatem tylko bezwzględna kara pozbawienia wolności swą dolegliwością może zniechęcić oskarżonego do ponownego naruszenia porządku prawnego, spełni swe cele wychowawcze i zabezpieczające. Górna granica kary pozbawienia wolności, która może zostać orzeczona za przestępstwo z art. 278 § 1 kk w zw. z art. 64 § 1 kk wynosi 7 lat i 6 miesięcy. Sąd wziął pod uwagę także postawę oskarżonego przyznającego się do zarzucanego mu czynu i nieutrudnianie przez niego postępowania, dlatego też zdecydował, że orzeczenie kary w dolnej granicy ustawowego zagrożenia będzie karą sprawiedliwą, współmierną do stopnia społecznej szkodliwości czynu i w granicach winy oskarżonego.

Sąd doszedł do przekonania, że w stosunku do oskarżonego nie zaszyły przesłanki do zastosowania dobrodziejstwa instytucji warunkowego zawieszenia orzeczonej kary 4 miesięcy pozbawienia wolności przewidzianej w art. 69 kk. Zgodnie bowiem z § 1 powołanego przepisu Sąd może bowiem warunkowo zawiesić wykonanie kary pozbawienia wolności orzeczonej w wymiarze nieprzekraczającym roku, jeżeli sprawca w czasie popełnienia przestępstwa nie był skazany na karę pozbawienia wolności i jest to wystarczające dla osiągnięcia wobec niego celów kary, a w szczególności zapobieżenia powrotowi do przestępstwa. Z kolei § 2 tego przepisu stanowi, że zawieszając wykonanie kary, sąd bierze pod uwagę przede wszystkim postawę sprawcy, jego właściwości i warunki osobiste, dotychczasowy sposób życia oraz zachowanie się po popełnieniu przestępstwa.

Tymczasem oskarżony jest osobą uprzednio wielokrotnie karaną (k. 26) za przestępstwa przeciwko mieniu. Aktualnie odpowiada on w warunkach recydywy, określonej w art. 64 § 1 kk. Ponadto oskarżony dopuścił się czynu z art. 278 § 1 kk będąc w okresie próby. Postanowieniem z dnia 8 marca 2013 r. Sądu Okręgowego w Ł. (...) został warunkowo przedterminowo zwolniony z odbywania reszty kary z 7 lat pozbawienia wolności, orzeczonej wyrokiem łącznym przez Sąd Rejonowy w O. (...) dnia 2 grudnia 2009 r., sygn.. akt II K (...).

W ocenie Sądu całokształt przytoczonych wyżej okoliczności dowodzi, że dotychczasowe stosowane kary nie przyniosły zamierzonego rezultatu. Tym samym nie może być mowy o jakiegokolwiek pozytywnej prognozie kryminologicznej w odniesieniu do oskarżonego. Postawa oskarżonego nie pozwala na zastosowanie środka probacyjnego. Jednocześnie Sąd stwierdza, iż kara w zawieszeniu nie spełniłaby w odniesieniu do oskarżonego swoich celów, w szczególności nie zapobiegłaby jego powrotowi do przestępstwa.

Oskarżony wykazuje ignorancję wobec przepisów prawa, a to zdaniem Sądu świadczy braku podstaw do przyjęcia pozytywnej prognozy kryminologicznej. Dlatego Sąd uznał, iż tylko nieuchronność wykonania kary za popełnione przestępstwo skłoni oskarżonego do refleksji nad nieopłacalnością popełnienia przestępstw.

Ponadto kara spełnić ma także cele prewencji ogólnej, ma zniechęcać pozostałych sprawców do popełniania podobnych przestępstw i kształtować w społeczeństwie przekonanie, że naruszenie prawa będzie spotykać się z reakcją ze strony organów wymiaru sprawiedliwości.

Sąd mając na uwadze stan majątkowy oskarżonego oraz to, że ma w perspektywie odbycie kary w niniejszej sprawie, stosownie do treści art. 624 § 1 kpk zwolnił go w całości od obowiązku ponoszenia opłaty i pozostałych kosztów procesu, przejmując je na rachunek Skarbu Państwa.